

[Frode Jakobsen.]

naturligvis også spørge om vor økonomi, men jeg mener, at det væsentligste er, at vi spørger om, hvordan vi bedst fremmer samlingen i Europa, ved at stå udenfor og mægle eller ved at gå ind i de syv. Betyder de syv mest splittelse, eller betyder de i højere grad sammenhold? Jeg mener, det spørgsmål godt kan stilles. Man har talt om handelskrig, men alt taget i betragtning tror jeg, at hvad enten vi tænker på Danmarks økonomi eller vi tænker europæisk, må svaret blive de syv. Ellers ville de store fordele, som den højtærede udenrigsminister og den højtærede landbrugsminister har opnået i England, gå fløjten, og Danmark ville blive et stagnerende område, som den moderne verden går forbi. Men også set ud fra et europæisk synspunkt har Danmark ved at være med hos de syv i hvert fald muligheden for at spille en rolle. Den tror jeg ikke på, hvis Danmark står alene. Jeg mener, at Danmark gennem den højtærede udenrigsminister allerede har bidraget til, at de syv mere får karakter af en bro end af en splittelse.

For øvrigt tror jeg, at de syv vil betyde omvæltning nok. Hvis der er nogen, der vælger de syv, fordi de tror på, at det ikke betyder en større omvæltning, mener jeg, de tager fejl. Også det vil være en stor omvæltning; det tror jeg dansk industri vil komme til at mærke.

Danmarks tilslutning til de syv vil uden tvivl finde sted, men dermed er det ikke sket. Det kan ikke være andet end et første skridt. Jeg er enig med den højtærede udenrigsminister i, at tilslutning til de syv i den foreliggende situation er det bedste, men jeg er også enig med udenrigsministeren i, at det ikke er tilfredsstillende. Jeg vil gå et skridt videre og sige, at jeg ikke er vis på, at oprettelsen af de syv er den rigtige politik; men det er ikke det, vi skal afgøre her. De syv vil blive oprettet, og det bliver ikke bedre ved, at vi ikke er med. Svaghederne ved de syv er iøjnefaldende. Det kan aldrig blive andet end et løst samfund. Hvad har de til fælles andet end det, at det er dem, der ikke vil være med i de seks? Det er fra de seks — det synes jeg ikke vi bør glemme — at handlingen,

aktionen, udgår. De syv er en reaktion imod noget.

Ja, hvad har de syv til fælles? Det er tre demokratiske NATO-lande, to neutrale lande, som selv har valgt neutralitet, et neutraliseret land, altså et land, som har fået neutralitet påtvunget, og endelig et fascistisk land. Endvidere er det en stormagt over for seks små stater. Jeg ved godt, at der er nogle, der synes, at denne løshed er en fordel. Efter min mening er det en ulempe. Det betyder en fare for, at det hele kan fordufte en skønne dag. Vi kan gå ud, siger nogle og regner det for en fordel, men England kan også gå ud, og mon der ikke er den forskel, at for England er en udtræden en reel mulighed? England behøver ikke os, men for os er udtræden ikke andet end en juridisk ret, som vi ikke kan gøre brug af. Men hvis det hele engang skulle opløses, står vi alene, medens de seks i mellemtiden er gået videre.

Oprettelsen af de syv kan kun retfærdiggøres, hvis det betragtes som et skridt fremad mod en større enhed i Europa. Det har Danmark gjort en indsats for, det har den højtærede udenrigsminister gjort en indsats for. Jeg mener, at bestemmelsen om toldnedsættelser hos de syv i takt med toldnedsættelser hos de seks er en hjørnestein.

Flere talere har været inde på det nordiske, og hvad bliver nu det nordiskes skæbne? Den nordiske fællesfølelse, følelsen af samhørighed, kulturbeslægtethed o. s. v., vil altid blive stående. Toldunionen er for mig noget, som tiden er løbet fra, fordi man i en større skala går ind for det samme eller noget lignende. Vi oplever også i denne tid det mærkelige, at det er kommunisterne, at det er Sovjetunionen, der ligesom er ved at vise interesse for det nordiske, i modsætning til det europæiske naturligvis. Det kan efter min mening nok stemme til eftertænkksomhed. Jeg tror ikke på, at det er en interesse, som gavner den nordiske tanke.

Særlig opmærksomhed samler der sig naturligvis om Finland. Begivenhederne har placeret Finland i en mindre lykkelig position end de andre nordiske lande. Vor medfølelse er med finnerne. Det konservative folkepartis ordfører, og vistnok også